

sicer ni bogve koliko, a radi tega vendar nimamo vzroka, da bi se morali sramovati svojega materinega jezika. Po mojih mislih ni nič gršega, kakor če mož zataji svojo narodnost in se vsili drugemu narodu. In večina ptujskih izdajalcev »Štajerca« je slovenskega pokolenja, kar značijo njih imena. Taki odpadniki pa so najhujši. List »Štajerc« je sicer pisan v slovenskem jeziku, dasi bi bilo celo pravilno, ako bi bil popolnoma nemški. Napada pa vsakogar, bodisi tega ali onega poklica ali stanu, v obče vsakega narodnjaka, ki se noče tem ljudem podati. Gotovo bode tudi zdaj proglasil kandidate ter hotel volilce za nje navdušiti. Sikal bode vam posebno naš odvetniški stan s sovražnimi barvami ter nas imenoval nasprotnike kmetskega stanu, kar že sploh zdaj dela.

Kakšen je »Štajerc«?

Ali hočem vam postaviti nekoliko hinavskega »Štajerca« in njegove ljudi v luč, da spoznate svoje prijatelje. — Človek se da najbolje soditi po dejanjih, po teh ga spoznavamo. Omenil vam bom tukaj nekatere reči, ki jih ta list ne obelodani, ker se jih sramuje ter čuti svojo krivičnost in hinavost.

Na Avstrijskem je nastalo gibanje, ki gre na to, da bi se čimbolj razširil protestantizem. Začeli so za tem težiti Nemci, ki jim je postalo v Avstriji pretesno, ter so si zaželeli v blaženi »rajh«. V tem gibanju pa tiči velik politični pomen. Brž ko bi se luteranstvo dovolj razširilo, ne bilo bi težko nemške pokrajine v Avstriji priklopiti Nemčiji; seveda ta bi si jih morda že danes najraje podvrgla. Prestopanje k protestantski veri tedaj ni nič drugega nego plašč, pod katerim so prikrite veleizdajske namere. Lutris-vera se tudi v Ptujju širi; precej jih je že pristopilo k Lutrovi veri. Ali poslušajte! Če sem jaz katoličan, pač nimam vzroka, da bi sprejemal novo vero. In če imam sina, ki je prestopil k protestantizmu, tedaj vem, kaj mi je storiti.

Koga podpirajo Ptujčani?

Ptujski mestni zastop je neki protestantski občini daroval 100 K. Povejte mi vi, ki imate s Ptujčani toliko opraviti, ali je že kedaj dobila katera tukajšnjih občin iz Ptujja kako podporo, ko jo je zadela ta ali ona škoda? — Nikoli! Iz tega tedaj spoznamo, kam ti ljudje merijo. Vi vsi skupaj znosite mnogo svojega težko prisluženega denarja v Ptuj. Ali pa nam je treba podpirati protestantstvo, saj imamo katoličane.

Ni še dolgo, kar je daroval mestni zastop za uboge mestne šolarje 100 K. Takrat se je zajedno predlagalo, da od tega slovenski otrok ne sme dobiti niti vinarja. In možje v mestnem zastopu so večinoma tisti, ki so slovenskega pokolenja in ki si polnijo žepce ter se žive s slovenskimi groši. Žalostno, a resnično. In človek naj bi tako krivico mirno gledal?

»Štajerc« pa molči.

Znano vam je, da stoji v Ptujju deželna gimnazija, katero vzdržuje vsa dežela, tedaj i Slovenci, kar stane tisoče in tisoče kron. Mislite li, da so na tem zavodu nastavljeni profesorji, ki bi bili večji slovenskemu jeziku, da bi lahko pomagali slovenskemu dijaku-začetniku, ki še ni zmožen nemščine? Kaj še? Trdi Nemci so izvečine. In če bi slovenski profesor hotel dijaku-začetniku pomagati v materinščini, tedaj si še lahko nakopje na glavo sitnobe, ker — g. ravnatelj mu je to strogo prepovedal. To je brezozirnost silovite nemške omike — to je nečuvstvo, nezaslišano! Toda vaš prijatelj »Štajerc« o tem dosledno molči tihoviti molk. (Klici: Proč z njim! Proč z njim!)

Na ptujsko godbeno šolo, katere vodstvo ima v rokah »Musik-Verein«, pridejo učitelji iz — Nemčije. Naš človek tu ne dobi kruha!

Pri koncertu »Slov. pevskega društva« se ni smela razobesiti nobena zastava, kakor se je tudi prepovedalo Slovincem iti po dva in dva skupaj s kolodvora v mesto. Vpra-

šam vas, kaj bi škodila nedolžna slovenska zastava mestu, kakšna nevarnost bi pretila prebivalstvu Ptujja, če bi Slovenci šli paroma v mesto? Ni li ta prepoved smešna, hudobna?

A tudi o tem je »Štajerc« molčal, ker se je sramoval z resnico ožigosati samega sebe . . .

Kdaj so meščani prijazni?

Vse drugačne obraze kažejo mestni očetje, kadar pridete Slovenci ob sejmu ali ob nedeljah v mesto nakupovat v njihove in njih somišljenikov prodajalnice. Tedaj smete trumoma hoditi po mestu in gotovo se ne bi izdala nikaka prepoved, čeprav bi se ulice od gneče zajezile s slovenskimi kupovalci. Na mah se prelevijo ljuti volkovi v pohlevne, sladke ovčice. Tedaj so jim Slovenci čisto po volji. O tem bi se dalo sploh še mnogo govoriti, pa naj zadostujejo ti zgledi, za katerih resničnost jamčim.

Oho! oho!

Še eno! Že leta in leta se borimo za podporo po trtni uši oškodovanim vinogradnikom. Da je imelo naše prizadevanje končno nekaj uspeha, za to gre v prvi vrsti hvala gosp. dekanu in državn. poslancu Josipu Žičkarju. Država je dovolila brezobrestno posojilo, a nekaj denarja, da se razdeli kot podpora med uboge, posebno prizadete posestnike. Od te razmeroma majhne podpore, namenjene ubogim haloškim posestnikom, so si Ptujčani vedeli pridobiti 20.000 K, reci: dvajsettisoč kron! Od te svote so dobili: Blanke, Kazimir, Osterberger, Rodoschegg, Vogel, Strohmeyer, Alojzija Winkler in nekateri drugi à 600 K! Kolikor jih poznamo, vemo, da so vsi precej imoviti. Nikomur sicer tega ne zavidam, kar je dobil, a ti se morajo sramovati, da so drugim krvavo potrebnim pobrali še tudi to malenkost. »Štajerc« pa je tudi to zamolčal; on že vé, zakaj. — Vsa podpora bi šla Haložanom, ker ti so ubogi. Če bi ljudje v mestnem zastopu bili vam naklonjeni, naj bi bili denar spravili v prave roke.

Ko se bo v kratkem vse na meni in drugih slovenskih kandidatih grajalo v »Štajercu«, tedaj se spomnite mojih besed! Jaz sem torej na občno željo sprejel kandidaturu. Odkrito pa vam povem, da mi ni nič neprijetnejše, kakor iti zopet v deželno zbornico ter opravljati delo brez trdnega upanja na uspeh. Moje delo je slično početju onega, ki bi hotel splezati brez vsakega pripomočka na visok zid. Rekel sem že, da izvolite iz svoje sredine kmeta, a ker nobenega ne imenujete, sem jaz prevzel kandidaturu.

Moj program.

Po veri me poznate kot katolika, po narodnosti tudi, pomagati pa hočem, kar bo v moji moči našemu tlačnemu kmetskemu narodu. Kar bo možno, storil bom za gospodarski in prosvetni naš napredek. Pri volitvi imate prosto voljo. Jaz le želim, da se zavedate svoje dolžnosti in zadenete prave može, da se ne bode potem kesali. (»Živijo« klici.)

Predsednik g. župnik sklene shod, izražajoč upanje na gotovo zmago ter zahvaljujoč g. kandidata za govor.

Volilno gibanje.

Pazite na volitve volilnih mož! Kakor izvemo, se vršijo volitve volilnih mož brez vsakega zanimanja od strani volilcev. Volilce v mariborskem, šentlenartskem, slovenjebistriškem okraju pa opominjamo, naj bodo vendar previdni in naj se udeležijo v polnem številu volitev volilnih mož. Ne prikrivajmo si, nevarnost je velika! Volimo take volilne može, ki bodo glasovali za naša okoliška slovenska kandidata, za Robiča in kmeta Roškarja. Meščani imajo itak že velikanski upliv v okolici, ali jim hočete sedaj še deželno-zborska mandata odstopiti?

To se ne sme zgoditi! Na dan volitev volilnih mož pojdite vsi na volišče in volite tamkaj poštene, zanesljive slovenske može! Čas volitev je čas bojevanja in Slovenci ne smemo v tem času držati križem rok! Slovenski možje na volišče, kadar vas kliče narodna dolžnost.

Robič in Roškar.

Vsepovsodi, kjer se predstavlja naša okoliška kandidata, Robič in Roškar, sprejemajo jih volilci z velikim navdušenjem. G. Robič je bil, ker je sam posestnik, vedno velik prijatelj in vnet zagovornik kmetskega stanu. Marsikatero podporo in dobroto je pridobil za svoj volilni okraj, ne samo posestnikom, ampak za cele občine. Med svoje volilce je hodil vedno rad, posebno pogosto pa v zadnjem času. Pokazal se je na zborovanjih, da je v vseh dnevih vprašanjih jako udomačen in v poslaniških poslih zelo izurjen. Ob njegovi strani bo vstopil letos, ako bodo Slovenci pri volitvi volilnih mož storili svojo dolžnost, v deželni zbor slovenski kmet Janez Roškar, iz Sv. Jurija v Slov. goricah. Naši narodni nasprotniki so vedno klicali: »Kmet naj kmeta voli!« Slovenski zaupni možje so izvolili letos kandidatom res kmeta, veleuglednega in dobro poučenega, in naši narodni nasprotniki imajo sedaj priložnost, da pokažejo svojo ljubezen do našega kmeta. Ako bodo delali proti našim kandidatom, ako bodo proti našim kmetskim kandidatom postavili svoje nemčurske kandidate, potem je njihova ljubezen do kmetskega stanu le hinavska in sami so le hinavci. Slovenski volilci mariborskega, šentlenartskega in slovenjebistriškega okraja, vi imate letos kandidate, za katere lahko greste z navdušenjem in v nemo v volilni boj. Naprej torej zastava kmečka, naprej, da zmagata sijajno naša kandidata gg. Robič in Roškar!

Dr. Rosina odstopi.

Sprejeli smo naslednji dopis:

Slavno uredništvo »Slov. Gospodarja!« Blagovolite poročilo zadnjega lista popraviti v tem, da jaz vsled napadov slovenskih listov kandidaturu v ljutomerskem volilnem okraju odločno odklanjam in da sem to že telegrafično politič. društvoma v Ormožu in Ljutomeru naznanil. — Z odličnim spoštovanjem dr. Rosina.

Volitve volilnih mož v brežiškem okraju.

Volitve volilnih mož so se v brežiškem glavarstvu začele v ponedeljek, 13. oktobra. Vdeležitev ni kaj posebno živahna, ker imajo ravno zdaj kmetje silno dela po vinogradih. Začela se je trgateg, vreme je lepo, dela vsepovsodi izvanredno veliko. V občini Mostec je prišel k volitvi samo župan, v občini Gaber samo eden občinski svetovalec. Noliko bolj živo je bilo na Vidmu. Došlo je 20 volilcev. Izvoljeni so sledeči 4 volilni možje: Jožef Mohorčič, Blaž Držanič, Blaž Habinc in Jos. Žičkar. Za Pletersko občino sta izvoljena gg. Šoba, župnik in Pajdaš, župan. Te volitve se je vdeleževalo 6 volilcev.

Vzrok, da prihaja tako malo volilcev je tudi ta, ker se ni zglasil do zdaj proti gosp. J. Žičkarju nobeden nasproten kandidat.

Rovanje proti Žičkarju.

Iz Rajhenburga se nam piše: Tukaj so imeli svoj zakoten shod slovenski in nemški liberalci iz Vidma in Rajhenburga. (Lepa zveza!) Kuhali so, kaj bi storili v svoji obupnosti proti črnemu klerikalnemu kandidatu Žičkarju. Nasprotnega kandidata postavljati, se njim je dozdevalo vendar preneumno. »Veste, kaj storite«, reče modri Lojzek iz Vidma, »mi bomo na Vidmu že poskrbeli, da se bodo izvolili pri nas taki 4 volilni možje, ki k volitvi v Brežice ne bodo šli. Taka 2 še vi Rajhenburžani izvolite. Potem lahko rečemo: Žičkar nima zaupanja ne v tisti občini, kjer je rojen, ne tam, kjer je župnik.« »Ta je pametna; ti bi bil naš izvrsten poslanec; Bog te živi!« Zakliče soglasno ves modri zbor nemških in slovenskih liberalcev.

Na Vidmu so pa, kakor smo izvedeli, ti preklicani kmetje prekrizali moder račun Lojzekov; še njega samega, ki je iztuhtal ta moder predlog, so pustili na cedilu. Kar pa Rajhenburg zadeva, naj ve liberalna garda, da g. Žičkar ni rojen v Rajhenburskem trgu, temveč v občini Rastez. Ta občina pa je vsakokrat volila svojega rojaka g. Žičkarja.

Ali bo veliki celjski gromóvnik notar Baš tudi tem liberalcem bral levite, o tem še ni slišati nobenega glasu iz celjskih narodnih krogov.

Politični ogled.

Ministerski predsednik dr. Koerber je češkim in nemškim zastopnikom predložil načrt za uredbo jezikovnega vprašanja na Češkem in Moravskem. Načrt je izdelan tako, da so le Nemci žnjim zadovoljni. Čehi menda vsled tega ne bodo pripustili v držav. zbornici nobenega dela, ker hočejo imeti prej jezikovne pravice nazaj, katere jim je vzel grof Clary.

Katoliško-narodna stranka je imela dne 13. okt. v Ljubljani shod svojih zaupnikov. Za vodjo stranke je proglasil shod dr. Ivana Susteršiča. Shod je pokazal, da vlada v stranki popolna edinost in da stranka ne bo prej odjenjala, dokler ne pridobi za ljudstvo občene volilne pravice.

Kardinal Missia. Romanja kranjskih Slovencev na Sveto Goro h grobu kardinala Missia se je vdeležilo kakih 4000 ljudij, na čelu jim vodja katoliške stranke dr. Susteršič. V cerkvi je govoril bogoslovski profesor in deželni poslanec dr. Krek.

Ponemčevanje pruskih Poljakov. Pruska vlada je zaukazala, da se morajo posluževati Poljaki pri shodih njih društev nemškega jezika. Velikanska krivica in nasilnost.

Socialistiško gospodarstvo. Vzor socialdemokratskega gospodarstva z občinskim denarjem je podala bivša socialdemokratska večina v marzelskem občinskem zastopu. Pred nedavnim so bili bivši socialdemokratski gospodarji v Marzlju popolno poraženi pri volitvah in prišli so na krmilo krščanski možje, ki so takoj jeli pometati po mestnih blagajnah. Zasledili so lepe reči. V mestni blagajni je manjkalo za tekoče leto 2,600.000 frankov, v celi enajstletni dobi pa, odkar so bili na krmilu ti vzor-gospodarji, je zmanjkalo okroglo 14 milijonov. Kam je izginil ta denar, se dosedaj še ni moglo dognati, a prej ali slej bo prišlo na sled sodišče, ki se bo brezdvomno pečalo s to zanimivo stvarjo.

Mladeniška zveza na Francoskem je poslala 80 zastopnikov v Rim, da se poklonijo sv. očetu Leonu XIII. Pri slovesni avdijenci, v kateri jih je predstavil kardinal Mathieu, je izrazil vrhovni poglavar sv. cerkve svoje veselje, da vidi pred seboj to mladino in da ji zopet more blagosloviti društveno zastavo, katero jim je blagoslovil že l. 1891. V daljšem odgovoru se glase besede sv. očeta: »Nič ni lepšega, posebno v našem času, nič prijetnejšega, kakor videti, da priznavajo plemeniti mladi ljudje odkrito svojo vero in otroško udanost sv. stolici. S tem kažejo, da se ne sramujejo evangelija. Ta vzgled krščanske srčnosti, dan od mladine, kateri nastavljajo nasprotniki vere na perfiden način svoje zanjke, je primeren, da vzbuja k občudovanju in mnogostranskemu posnemovanju. Iz tega vzroka smo naklanjali vedno našo blagohotnost katoliški mladeniški zvezi na Francoskem.« — Izmed slovanske mladine se je poklonila že hrvaška mladina sv. očetu, a to le šolska mladina. Ali bi ne bilo lepo, da bi slovanskim mladeniškim zvezam prvačila slovenska mladeniška zveza? A k temu je še mnogo treba, naša mladeniška vseslovenska organizacija je še v povojih. Zato le vedno naprej, naprej!

Dopisi.

Mala Nedelja. (N a s a z a d r u g a.) — Ptujski »Štajerc« je prinesel v štev. 20. od t. l. skrajno nesramen dopis od tukaj. Ta »kmet-ski prijatelj« (?) piše, da je dobil iz Ljutomera vest, da je kmet-ska zadruga v Mali Nedelji — poginila, katera se je pečala z izdelovanjem sira in surovega masla. Nasproti tej vesti povemo resnici na ljubo to-le: Tukaj so ustanovili kmet. zadrugo sami kmetje, nobenega gospoda tudi ne »klerikalca« ni med njimi, tudi ne gospoda kaplana ali sploh kojega izmed čast. duhovščine. Ako zadruga neuspeva prav dobro, so tega pred vsem krivi Štajerčevi preroki, kajti med ustanovniki in v načelstvu so med rednimi odborniki štirje goreči naročniki »giftne krote«, peti tih pristaš, in sta torej dva moža v celem načelstvu, koja nemoreta odobravati Štajerčevih »kmet-skih« koristij. Tukaj si se »Štajerc« spekel, hotel si v temi, v kateri vedno tavaš, dati zausnico nasprotniku, a dal si jo svojim ljubljencem! Nadalje bodi povedano, da je eden onih dveh, kateri ne trobijo in nikoli ne bodo trobili v Štajerčev rog, pripomogel na lastne stroške z mnogim naporom, da je dobila zadruga t. j. njenih 45 udov (ker so se nekateri prostovoljno odrekli) 5000 K beri: pet tisoč kron to leto podpore za živino. Kaj ne, to te bode ti »kmet-ski hinavec«? Zakaj pa nebi tvoj oče Ornig kaj takega storili, saj imajo dovolj drobiža in mi nebi nič nasprotovali. Končno še bodi povedano, da je naša zadruga še danes ravno na taki podlagi kot je bila pri ustanovitvi in še ni »poginila«, kakor laže grd dopisun, res pa je, da nam je dežela kakor tudi poljedelsko ministerstvo skupno obljubilo 800 kron subvencije za pokritje strojev. A tega zneska pa še nismo dobili in ker je rok plačila za stroje potekel, smo pač primorani stroje sami plačati in so po tem takem stroji neomejena last zadruga. Da pa delajo sitnobe zadrugi le edino Štajercijanci, tega mi ni treba posebej omenjati.

Toliko v pojasnilo onemu, kateri samo grdi kmet-ska podjetja, a nebode nič plačal, ker nebo imel sčim, najmanj pa za našo zadrugo.

Murski vrh-Zasadi pri Sv. Jurju ob Ščavnici. (O b č i n s k e v o l i t v e.) Slovensko ljudstvo se zaveda! Tudi pri nas, gospod urednik, ni vse pri starem. Marsikaj se je spremenilo, in zanimalo vas bo gotovo, če vam povem, da smo imeli pri nas občinske volitve. Prejšnji župan, ki je stal z orehovskim Bračkom v nekoliko tesnejši zvezi, je imel to nesrečo, da se je pod njegovo težo strl županski stolec. Pa saj tudi lahko, ker je nosil v sebi mišljenje in nazore kmet-skega gospoda Wratschkota. Pa kaj zato! Prej smo imeli pri nas »gemeindevorsteherja«, sedaj pa imamo občinskega predstojnika. Izvoljen je bil namreč J o z e f K r i ž a n, ki ni nikoli pozabil, da je sin slovenske matere, temveč vedno stal na naši strani. Upamo tudi, da bo uradoval v slovenskem jeziku. Bračko je pa zopet zgubil zvestega pristaša. — Med nami se dani, obzorje se rudi, kmalo bo dan, dan prebujenja!

Majšperg. (O b č i n s k e v o l i t v e.) Dne 17. mal. travna je bila tukaj volitev občinskega odbora. Volilcev je prišlo mnogo, da nikoli toliko in sicer naših in tudi Štajerčevih »naprednjakov«. Delovali so na vse kriplje v III. in II. razredu, a na prvega še celo čakati niso hoteli, češ bodemo že drugokrat volili. Ali varali so se. Volitev izpadla je za nas ugodno. Odpadli so trije stari, a nadomestili smo jih z dobrimi tremi drugimi, vendar pa tako, da »naprednjaki« niso niti ednega iztisčali v odbor. Toraj zmaga sijajna na naši strani, a propad — pri »naprednjakih«.

Vsled tega skovali so nekšno pritožbo na c. kr. namestnijo polno neresnic, da nismo pri volitvi po pravici ravnali, ampak na tihem glase šteli itd. Visoka ces. kr. namestnija je uvidela našo resnico in neresnico »naprednjakov, je to kolobacijo ovrгла, volitev odo-

brila ter naročila volitev župana in svetovalcev. Dne 5. okt. se je vršila v prisotnosti vseh odbornikov ta volitev, pri kateri so bili enoglasno izvoljeni ti-le gg., kateri so »naprednjakom« najhujši trn v peti: Janez Turkuž v Majšpergu, že šestokrat županom, Anton Sagadin iz Medvec, Zdravko Sagadin iz Sesterž in Šimon Mesarič iz Lesja svetovalcem.

Odklenkalo vam je toraj »naprednjaki« zopet za tri leta ali morda za vselej, kajti pravica vselej zmaga, vedite, da tako Bog hoče. Ne pomagajo obljube in pretenje v Štajercu, ne jeza in ne kletev. Neki naš volilec je rekel: »Kako bi pa mogel moža voliti, kateremu družega ne gre v usta kot šnops, iz ust pa kletev.« Res je, dragi volilci, bodite vselej tako vstrajni, kakor ste bili zadnjič ter preudarite prej, katera stranka je boljša. Saj veste, v čem so napredovali, ki se »naprednjaki« imenujejo. Mi pa, ostanemo taki, kakor smo bili: Narodni Slovenci, katoliški kristjani in kot taki bodemo gotovo tudi dobri državljani. Vekomaj nas ne zmaga »Štajerc« se svojimi pristaši!

Šmarje pri Jelšah. (Z b o r o v a n j e.) — Z veseljem tukaj pozdravljamo vest, da bode v nedeljo 19. t. m. zborovalo naše »katoliško politično izobraževalno društvo.« Zakaj eno leto je že preteklo, odkar smo bili zadnjokrat skupaj in z veseljem poslušali poročilo našega vrlega državnega poslanca g. Žičkarja. Kakor čujemo, sta povabljeni na-to zborovanje letos naša deželno-zborska kandidata.

Ker si je to naše društvo stavilo nalogo, probujati našega kmeta iz narodno-političnega spanja in ga združevati v krepko organizacijo, da se tako združen otrese onega pogubnega vpliva njegovih nasprotnikov, ki povzročuje, da izgublja od dne do dne svojo narodno in stanovsko zavest in samostojnost, zato smemo trditi, da utegne biti to zborovanje jako zanimivo. Kmetje, pridite torej v obilnem številu in pokažite, da vstajate in neustrašeno zahtevate svojih narodno-gospodarskih pravic. Torej na veselo svidenje v nedeljo popoldan.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Zborovanje v Slov. Bistrici. V nedeljo, dne 19. oktobra bo politično zborovanje v Slovenski Bistrici. Govorila bota Robič in kmet Roškar ter se predstavila volilcem. Volilci se naj zberejo pri Petru Novaku ob treh popoldne.

Katol. politično društvo za sodni okraj Sv. Lenart v Slov. gor. priredi dne 19. t. mes. političen shod pri Sv. Treh Kraljih. Začetek ob 3. uri popol.

V Šmarju pri Jelšah zboruje v nedeljo, dne 19. oktobra t. l. ob 3. uri popoldne »Katoliško politično izobraževalno društvo« v gostilni g. Maksa Grad z naslednjim vspeledom: 1. Nagovor in pozdrav; 2. Naše deželno-zborske volitve; 3. Poročilo o našem političnem položaju; 4. Stališče našega kmeta in organizacija; 5. Poročilo odbora in volitev novega odbora; 6. Slučajnosti in nasveti. — K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Umrla je v Mariboru nenadoma prejšnji teden Minka C e s a r, kuharica pri dr. Srnecu. Bila je zavedna Slovenka in zvesta katoličanka. Bralno in pevsko društvo »Maribor«, katerega je bila rajnka dolgoleten zvest član, je kupilo lep venec, katerega je dičil slovenski trak. Naj ji sveti večna luč! — V Velenju je umrla dne 7. tega mes. v 72. letu gospa Pavlina Skubic, roj. Rozina, soproga okrož. zdravnika. — V Ljutomeru je umrla dne 8. t. m. po dolgi mučni bolezni